

Секція 19. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ТА ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ТА ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІЛЛЕГАЛІЗАЦІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Абдулазізова К.Р., гр. МО-10Д

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.П. Подмаркова**
Донецький інститут туристичного бізнесу

За різними експертними оцінками щорічно з України вивозиться від 2 до 7 млрд дол., які не враховуються державою і використовуються в особистих цілях. Кумулятивний відтік тіньового капіталу з країни за період з 2000 по 2008 рік склав 82 млрд дол. В той же час дані Національного інституту стратегічних досліджень (НІСД) свідчать, що ринки деяких нелегальних товарів істотно перевищують бюджет України. Місткість ринку нелегальної торгівлі природними ресурсами складає близько 20 млрд дол. США. Згідно з розрахунками Міністерства економічного розвитку і торгівлі України обсяг тіньової економіки в Україні останні п'ять років перебуває в діапазоні від 28 до 39% ВВП. Згідно з розрахунками австрійського економіста Ф. Шнайдера, рівень тіньової економіки в Україні становить 52,8% від офіційного ВВП. Слід відмітити, що проблеми тіннізації (іллегалізації) зовнішньоекономічної діяльності властиві не лише Україні та пострадянським країнам, але й багатьом іншим державам: США, Туреччині, Чехії, Кореї та ін. Тому їх вирішення практично неможливо у межах однієї окремої країни, потрібні спільні цілеспрямовані зусилля більшості держав світу та підвищення ефективності діяльності відповідних міждержавних організацій.

У світовому масштабі актуальним є формування системи міжнародних організацій з питань запобігання іллегалізації національної і світової економіки та усунення негативних наслідків іллегалізації діяльності економічних агентів. Структурна побудова такої системи включає: 1) регіональні комітети з питань вивчення та усунення передумов і чинників іллегалізації; 2) національний комітет з питань попередження, аналізу та усунення негативних наслідків функціонування іллегалізованого сектору економіки; 3) міжрегіональні комітети (робочі групи) з питань попередження, виявлення та усунення фактів транскордонної економічної злочинності; 4) мегарегіональні міжнародні дво- і багатосторонні організації щодо боротьби з іллегалізацією зовнішньоекономічних зв'язків; 5) наддержавна організація з питань усунення негативних наслідків іллегалізації у глобальних масштабах. Необхідною умовою ефективного функціонування економічної системи є створення правових, організаційних, економічних і морально-психологічних умов викорінення корупції.

РЕЙТИНГОВА ОЦІНКА УЧАСТІ ІНОЗЕМНОГО КАПІТАЛУ В БАНКІВСЬКІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

Алівердієв Е.Ю., гр. МЕ-17

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **А.В. Янчев**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Основним показником фінансового середовища будь-якої країни є рівень привабливості інвестиційного рейтингу. Україна, незважаючи на сприятливі умови для розвитку фінансового ринку для подальшого фінансування зростаючих потреб економіки, що показує оптимістичні темпи росту, поки що залишається на найнижчих щаблях у списках країн, що претендують на закордонні інвестиції. Серед іноземних інвесторів, що інвестували капітал у банківську систему України, – одна міжнародна фінансова організація, 65 компаній, фірм, товариств, 28 банків, 6 фізичних осіб.

За станом на кінець 2000 року в Україні діяв 31 банк з іноземним капіталом. Тобто частка цих банківських установ у загальній кількості вітчизняних банків, які мали ліцензію на здійснення операцій, становила приблизно 20%. У тому числі діяло 7 банків зі 100-відсотковим іноземним капіталом (4,5%).

На 1 жовтня 2010 р. за даними Національного банку України, кількість банків, створених за участі іноземного капіталу, становила 53 банки, із них 20 – зі 100-відсотковим іноземним капіталом, що працюють на нормативно-правовому полі материнських банків. Слід констатувати: загальна частка іноземного банківського капіталу різних країн у сукупному капіталі української банківської системи постійно зростає. Варто зазначити, що ці банки, згідно з оцінкою фахівців, контролюють понад 50% активів усієї вітчизняної банківської системи.

Отже, нині в Україні кожен п'ятий банк – з іноземним капіталом, кожен одинадцятий – зі стовідсотковим іноземним капіталом. Частка ж у статутному капіталі – це один з основних показників для оцінки ступеня впливу іноземців: він свідчить про їх залученість у стратегічні рішення. По суті, це величина прямих іноземних інвестицій у банківський сектор. Тому за зростанням частки в статутному капіталі має відбутися зростання і за рештою основних показників.